

[Kurt Brauer.]

Men „makværket“ kommer til udtryk i forbindelse med det forhold, at man ikke har fået lov til at se sagen i sin sammenhæng. Man kan vel ikke formode, at man har ræftet om, hvad der skal komme først, oven i ministeriet. Hvorfor er det blevet chokolade og sukker? Hvorfor er det ikke blevet en af de ting, som socialistisk folkeparti har foreslået? Det kunne dog tænkes, hvis man havde et vist rammebeløb og prøvede at se ud over spektret af punktskatter, at man sagde: ah, chokolade og sukker er det nu nok fornuftigt at vente lidt med. Men dér har regeringen suverænt afgjort, at det skal være chokolade og sukker, dér kommer først, og for resten ynder man at påstå, at man gerne vil samarbejde i folketinget om stort og småt, men det vil man altså ikke. Denne påstand er blevet gennemhullet med denne sags behandling.

Med hensyn til det udvalg, der sidder, vil jeg da lige sige, at det er udvalgets næstformand, der nu har ledelsen i udvalget, det er ikke længere hr. Aksel Larsen, og altså kunne næstformanden have taget de udspil efter hr. Aksel Larsens sygdom, som består i et brækket ben. Der er nogle ben, især på ministerbænkene, som jeg godt kunne tænke mig at brække.

Erik Hansen (Vejle amt): Jeg vil bare gerne sige til hr. Kurt Brauer, at næstformanden i det udvalg var undertegnede. Kort tid efter, at der var valgt et nyt medlem, hr. Ømann, til udvalget, indkaldte vi til møde, og vi holdt sættemøde for ca. 14 dage siden, og hr. Ømann er nu formand for dette udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1

forkastedes med 89 stemmer mod 69.

§§ 2-6, ændringsforslag nr. 2, § 7, således ændret, §§ 8-11, ændringsforslag nr. 3 om en ny affattelse af § 12, § 12 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 4, § 13, således ændret, § 14, ændringsforslagene nr. 5 og 6, § 15, således ændret, §§ 16-25, ændringsforslagene nr. 7 og 8, § 26, således ændret, §§ 27-32, ændringsforslag nr. 9, § 33, således ændret, ændringsforslagene nr. 10 og 11, § 34, således ændret, og § 35

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje.

(Lovforslaget (nr. 99) findes i tillæg A, sp. 2049, fremsættelsen i tidenden sp. 1918).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ejner Nielsen: Det lovforslag om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, som her er til første behandling, tilsigter at skabe en ensartet vintertjeneste, og her tænkes specielt på snerydning og foranstaltninger mod glat føre. Lovforslaget omhandler i særdeleshed de offentlige veje og stier, men også private fællesveje og stier i byer og bymæssige bebyggelser og private fællesveje og stier på landet er medtaget i lovforslaget.

Med hensyn til snerydning afløser forslaget den gældende snekastningslov fra 1938, og den glædelige udvikling, der blev påbegyndt under den socialdemokratiske regering ved

[Ejner Nielsen.]

afvikling af naturalarbejde ved snerydning, er fortsat under denne regering. Mit parti kan hilse med tilfredshed, at naturalarbejdsordningen nu fuldstændig afskaffes, og vi håber så, at denne ordning for stedse er forsvundet ud af dansk lovgivning. Vi må ligeledes håbe, at den bemyndigelse, der skal gives ministeren for offentlige arbejder til i henhold til lovforslagets § 14 at udfærdige vejledende retningslinjer for snerydning og foranstaltninger mod glat føre, kan medvirke til at øge færdselssikkerheden og give mindre trafikafvklingsmæssige vanskeligheder og forsinkelser.

Der er enkelte nydannelser i det foreliggende lovforslag, og jeg tror, der er en enkelt nydannelse, som måske kan medvirke til at skabe visse problemer. Jeg tænker på den forpligtelse, der er pålagt vejbestyrelsen til at træffe foranstaltninger mod glat føre på offentlige veje og stier. Her kan opstå spørgsmålet, om det offentlige kan blive erstatningspligtig på grund af manglende foranstaltninger mod glat føre, eller det er grundejerne, der stadig er erstatningspligtige.

Nyt er det også, at der gives en begrænsning i grundejernes forpligtelser i byer og bymæssige bebyggelser vedrørende vintervedligeholdelse og renholdelse, uagtet deres ejendom grænser til offentlig vej eller sti, idet deres forpligtelser nu kun omfatter fortov og sti — og her er altså ikke tænkt på cykelsti. Den samme begrænsning i forpligtelserne er beklageligvis ikke givet for de grundejere, hvis ejendom grænser op til mindre befærdede offentlige veje, idet disse grundejere stadig kan pålægges vintervedligeholdelse og renholdelse af det samlede færdselsareal, herunder også kørebanen.

Bestemmelsen om, at vejbestyrelsen, kommunalbestyrelsen, i Københavns kommune magistraten, nu selv kan afgøre, hvis de træffer beslutning herom, at de vil påtage sig grundejernes forpligtelser med hensyn til vintervedligeholdelse og renholdelse med eller uden godtgørelse fra grundejerne, er ligeledes ny. Mit parti hilser med tilfredshed, at denne bestemmelse også omfatter private fællesveje og stier såvel i byen som på landet. Jeg tror blot ikke, at denne bestemmelse vil medvirke til at skabe lighed for grundejerne. Nogle kommuner vil påtage sig

disse forpligtelser uden godtgørelse fra grundejerne, og andre vil ikke, og da snerydning af fortov og renholdelse jo ikke er refusionsberettiget, kan der være kommuner, der vil vægre sig ved at påtage sig disse forpligtelser uden godtgørelse fra grundejerne, hvis det da ikke er ministerens mening at ændre refusionsbestemmelserne på dette område.

Jeg har konstateret, at de myndigheder og organisationer, lovforslaget har været udsendt til, i princippet har kunnet tiltræde lovforslaget, bortset fra Københavns magistrat, der har ønsket, at det ikke får gyldighed for Københavns kommune. To kommunale organisationer, Købstadforeningen og Sognerådsforeningerne, har ikke fremsat deres synspunkter til lovforslaget. Det havde været af værdi for det udvalg, der forhåbentlig bliver nedsat, at have hørt disse organisationers udtalelser om lovforslaget, der jo i særdeleshed bygger på en aktiv medleven fra kommunalbestyrelsens side.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til udvalgsarbejde.

Chr. R. Christensen: Jeg kan hilse med tilfredshed, at man ophæver snekastningspligten som naturalarbejde i länddistrikterne. Det var jo en form, som ikke egnede sig til nutiden. Håndarbejdet går for langsomt, og der er intet mandskab til at gennemføre det, efter at landbruget i den grad er blevet affolket. Dertil kommer, at vi jo ikke mere på samme måde som tidligere kan sige, at benyttelsen af vejene er knyttet til fast ejendom. Jeg kan derfor kun glæde mig over, at man nu lovfæster den praksis, at det er vejbestyrelserne og kommunerne, der skal påtage sig snerydningsarbejdet på vore landeveje og vore biveje.

Jeg kan også hilse med tilfredshed, at man i byer og bymæssige bebyggelser gør indskrænkninger i naturalarbejdet, således at det i realiteten kun kommer til at omfatte fortovets renholdelse og kun undtagelsesvis gaden. Man giver altså vejbestyrelserne og kommunerne en betydelig pligt her, og man udvider dette med, at man også giver vejbestyrelserne pligt til at gennemføre foranstaltninger mod glat føre. Også det har været udført i praksis, men nu giver man altså kommunerne en pligt, som kan være

[Chr. R. Christensen.]

temmelig vanskelig. Vi er jo i en situation, hvor det normale glatførebekæmpelsesmiddel, salt, ikke mere er højt anskrevet, fordi det har visse bivirkninger, som vi ikke sætter pris på, og hvor de nye kemikalier, der kommer frem, absolut ikke er tilstrækkelig afprøvet eller tilstrækkelig billige til, at vi kan sige, at vi ved, hvor det bærer hen med det. Det skal nok ordne sig, dette her, men dette, at man nu vil kunne stille krav om, at vejbestyrelserne ved enhver anledning får foretaget glatførebekæmpelse, kan jo blive en meget kostbar historie, og jeg imødeser, at dette lovforslag vil føre til en betydelig forøgelse af udgifterne ved vor vejvedligeholdelse.

Jeg ved ikke, om man inden for ministeriet nærmere har undersøgt, hvor meget man kan regne med at udvidelsen af glatførebekæmpelsen vil betyde. Man kan jo altid regne med visse procenter, selv om jeg erkender, at det er svært at lægge et budget over, hvordan udgifterne til snerydning og glatførebekæmpelse vil blive et år frem i tiden. Men det er jo ikke des mindre noget, som enhver kommune har måttet optage på sit budget halvandet år før man har skullet stå over for udgiften.

Jeg tror, der er nogle ting her, som vi trænger til at få drøftet i et udvalg, og jeg kan da på det konservative folkepartis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling. Og så skal jeg måske som en befrielse for alt andet sige, at der står jo som afslutning på lovforslaget, at denne lov gælder ikke i Grønland, og det tror jeg er en god ting.

Holmberg: Ved en hastig gennemlæsning af lovforslaget om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, som her er til behandling, må man jo spørge sig selv, hvis vi sammenholder det med de bestemmelser, der nu er gældende, om det ikke cirka er det samme, men ved nøjere gennemlæsning ser man jo alligevel, at det bryder med det gældende på visse væsentlige områder, og det mener jeg egentlig vi skal drøfte rigtigheden af. Jeg er naturligvis enig med ministeren i, at der trænges til en modernisering af bestemmelserne om snerydning, således at naturalarbejdsordningen bliver ophævet.

Den har jo faktisk i realiteten ophævet sig selv, men da det nu var, som det var, er det naturligvis rigtigt, at det ikke eksisterer mere i lovgivningen.

Der er endvidere en hel del mere i lovforslaget, som vi umiddelbart kan tiltræde, og det er mere ensartethed i bestemmelserne om snerydning. Det er ganske enkelt hensigtsmæssigt. At grundejerne så har visse forpligtelser, er vel også naturligt, og de er også opretholdt, men der er dog den mildnelse for grundejerne, at det nu kun kan pålægges grundejerne i byer og bymæssige bebyggelser og kun med hensyn til fortove og sti. Men så fortsætter bestemmelserne, og det er det, jeg vil sætte et spørgsmålstegn ved; det var jo også den socialdemokratiske ordfører inde på. Der står, at det kan pålægges grundejerne i byer og bymæssige bebyggelser at rydde mindre befærdede, offentlige veje, kørebaner. Jeg understreger, at det i høj grad må give anledning til drøftelse. Vi ser nok, at det er vejbestyrelsen, der skal afgøre, hvad der er mere eller mindre befærdet, men selv om vi formoder, at vejbestyrelserne er fornuftige, er jeg alligevel helt overbevist om, at disse bestemmelser, bortset fra måske det urimelige heri for grundejerne, vil føre med sig, at vejene bliver ryddet ret dårligt, og af hensyn til trafikikkerheden mener jeg, at det egentlig må være sådan, at når det er offentlig vej, så er det det offentlige, der også har forpligtelsen, selv på en mindre befærdet vej. De mindre befærdede veje bliver jo, efterhånden som trafikken går sin gang, ret hurtigt mere befærdede. Vi er naturligvis opmærksom på, at private godt kan leje snerydning for betaling, men det giver administration, og det kan for øvrigt også give en del ballade hist og her. Vi mener som sagt, at når det er offentlig vej, så er det også rimeligt, at det offentlige har forpligtelsen, også på de mindre befærdede veje.

Så er der en ting, som jeg lige kort vil nævne, som ikke er med, men som det også er rimeligt vi får drøftet.

Det er lidt med refusionsordningen, det drejer sig om. Det kan altså virke lidt mærkeligt, når vi ved, at grundejerne har forpligtelse til at renholde fortove og sti, at de moderne vejrydningsmaskiner, efter at der måske er gjort rent, kommer og smider

[Holmberg.]

det hele ind på fortov og sti igen. Det kan virke lidt sjusket — for at sige det på den måde. Jeg kan godt se, at det kun har lidt med refusionsprocenter at gøre, da det jo ikke er offentlig gade eller vej, men jeg tror alligevel, at vi også må drøfte det.

Så erkender vi naturligvis, at det i øvrigt er nødvendigt med særlige bestemmelser, og der skal også være visse forpligtelser. Disse bestemmelser og forpligtelser drøftede vi også i 1957 og 1958, og nu er det altså åbenbart ganske tydeligt, at motororganisationerne har været ude, og de har ønsket, at ministeren fik særlig hjemmel til at udfærdige retningslinjer for udførelse af foranstaltninger mod glat føre. Det var også det, vi drøftede sidste gang, og sidste gang blev det taget af bordet stort set, det, der nu er foreslået. Dengang gik det jo egentlig bare på betænkelighederne med hensyn til erstatningsansvar. Når det er det offentlige, der skal rydde en vej for sne, er det en selvfølge, at der skal gruses i videst muligt omfang, det er jeg da også overbevist om, at de allerfleste føler som en forpligtelse, men hvis nu det virker på den måde — jeg er sådan lidt usikker i bedømmelsen her — at der pludselig en tidlig morgentime — jeg kan godt sige, at naturens love følger jo ikke bestemmelserne i andre love — kommer isslag, så lader det sig ikke gøre at få grusvognene og sandvognene, og hvad der i øvrigt er, ud med det samme, inden bilisterne kører ud. Det lader sig ikke gøre, og så er jeg, som jeg nævnte før, lidt, jeg vil ikke sige rystet. Jeg ved jo også, at der er nogen, både fra sognerådsforeningerne og Amtsrådsforeningen, der er lidt betænkelige ved de måske farlige erstatningsmæssige og erstatningsretlige konsekvenser.

Jeg vil bare nævne det her, og så betragter jeg det som en selvfølge, at vi drøfter det videre i udvalget, men i alle tilfælde må det slås fast af hensyn til færdselsikkerheden, at trafikanterne, uanset bestemmelserne her, har det fulde ansvar for, at kørslen også i de tilfælde, og ikke mindst i de tilfælde, afpasses efter forholdene. Men som jeg sagde til indledning: modernisering er helt rimelig, og det er ønskeligt, og jeg kan anbefale lovforslaget i dets helhed, og så kan vi jo drøfte enkeltheder i udvalget.

Amtøft: De foregående ordførere har allerede redegjort for indholdet af lovforslaget om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje. Det fastslås i lovforslaget, at det påhviler vejbestyrelsen af sørge for vintervedligeholdelse og renholdelse på offentlige veje. For byerne kan vejbestyrelsen dog bestemme, at grundejerne på mere befærdede veje skal påtage sig opgaven, hvad angår fortovet. På de mindre befærdede veje kan vejbestyrelsen tilsvarende bestemme, at grundejerne skal overtage snerydning, grusning og renholdelse af både kørebane og fortov. På vejstrækninger, hvortil de tilstødende grunde ikke har færdselsadgang, er det altid vejbestyrelsen, der har forpligtelsen. For private fællesveje i byer påhviler opgaverne grundejerne; kommunalbestyrelsen kan dog, som også de tidligere ordførere har været inde på, begrænse grundejernes forpligtelser, hvis det er forsvarligt af hensyn til færdselens ringe omfang. For private fællesveje på landet påhviler opgaverne de personer, der har vedligeholdelsen af vejen. Kommunalbestyrelsen kan også i dette tilfælde bestemme, at opgaven helt eller delvis kan bortfalde. For offentlige veje i byerne kan vejbestyrelsen påtage sig grundejernes forpligtelser eventuelt mod en godtgørelse fra grundejerne. Tilsvarende kan kommunalbestyrelsen overtage forpligtelsen for private fællesveje i byer og på landet eventuelt mod en godtgørelse.

Den tekniske udvikling indbyder til, at det offentlige overtager arbejdet. Der er mange grundejere, der vil sætte overordentlig stor pris på at slippe for arbejdet med snerydning og grusning.

Det fremgår ikke af lovforslaget, om en vejbestyrelse, eventuelt grundejerne, kan pådrage sig erstatningsansvar, hvis f. eks. manglende snerydning umuliggør færdsel; et spørgsmål, som også hr. Ejner Nielsen var inde på. Dette spørgsmål vil formentlig kunne belyses i det udvalg, som måtte blive nedsat til behandling af lovforslaget. Jeg synes i øvrigt, det er glædeligt, at det hoverilignende snerydningsarbejde, som endnu findes enkelte steder på landet, nu afskaffes endeligt af lovgivningsmagten, noget, som også de foregående ordførere har hilst med tilfredshed.

Ifølge lovforslaget bemyndiges ministe-

[Amtoft.]

ren for offentlige arbejder til efter forhandling med justitsministeren og vejnævnet at udarbejde vejledende retningslinjer for sne-rydning og foranstaltninger mod glat føre. Når man har set, hvor forskelligt de enkelte kommuner og amter hidtil har udført arbejdet, synes det at være af betydning, at der ikke lægges for megen vægt på ordet „vejledende“, men det kan vi jo drøfte i udvalget.

Det radikale venstre ser med stor sympati på lovforslaget, og jeg kan på mit partis vegne tilsige lovforslaget en velvillig behandling i udvalget.

Arne Larsen: Der skal gøres mest muligt for trafikikkerheden, det er naturligvis ganske indlysende, og derfor skal man også gøre mest muligt for, at vore veje er i en tilbørlig stand, så trafikken kan komme frem, at der ikke opstår alt for mange gener og ulemper for de vejfarende, og derfor hilser vi i og for sig dette lovforslag om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje velkommen. Det er en forenkling og en forbedring af den hidtil gældende lovgivning. Andre ordførere har været inde på en nærmere gennemgang af nogle af lovforslagets bestemmelser om naturalarbejdets afskaffelse, og det er da helt klart, at det er en ganske naturlig ting, at vi nu er nået dertil, at dette nu bortfalder.

Renholdelse og sne-rydning og grusning skal jo nu stort set overlades til vejmyndighederne, men i byer og bymæssige bebyggelser kan man dog pålægge grundejere visse forpligtelser med hensyn til fortove og færdselsarealer, hvor det drejer sig om mindre befærdede veje og gader. Kommunerne kan dog påtage sig også disse forpligtelser mod en vis godtgørelse.

Jeg er ligesom andre ordførere lidt bekymret over, at der tilsyneladende kan opstå visse urimeligheder og forskelsbehandlinger, alt efter i hvilken kommune man bor, og hvilke forpligtelser den enkelte kommune nu påtager sig. Spørgsmålet for mig er, om man ikke burde gøre det helt radikalt og sige, at det i alle tilfælde er vejmyndighederne, der bærer ansvaret, og som skal bære udgifterne, også når det drejer sig om gangarealer, fortove og lignende. For vi ved jo, at mange ældre mennesker, som er grund-

og husejere, i vintertiden kan have svært ved at klare de opgaver, der er dem pålagt, og måske skal anskaffe fremmed arbejdskraft, og det kan være meget, meget vanskeligt. Visse medborgere er altså vanskeligere stillet i så høende, og derfor var det måske det bedste og mest rationelle, om man lod vejmyndighederne overtage det hele.

Men her står jo et andet synspunkt, som vi har fået præsenteret fra Københavns kommune, der i et brev til ministeriet for offentlige arbejder i og for sig modsætter sig, at lovforslaget skal gælde for København. Her er der den mærkværdighed, at man for ca. et år siden satte en politivedtægt i kraft for København. Den havde været under udarbejdelse i ca. 20 år, og man havde ofret også renholdelse af gader og veje megen opmærksomhed, og man har et helt afsnit eller kapitel i denne politivedtægt, hvor der står det direkte modsatte af, hvad der står i dette lovforslag, nemlig at det er borgernes pligt at renholde og sne-rydde og gruse. Københavns kommune er altså ikke særlig begejstret for, at den nu skal pålægges alle disse udgifter. Man har tidligere haft måske op til 10-12 mill. kr.'s udgifter til sne-rydning, og dette lovforslag vil, hvis det vedtages, fordyre Københavns kommunes budget med ca. 3 mill. kr. eller 1 promille grundstigningsskyld. Spørgsmålet er altså, om Københavns kommune skal fritages, om man skal imødekomme kommunen på dette område. Noget taler jo herfor, for jeg går ud fra, at hovedsynspunktet vel egentlig er det, at man her faktisk forærer grundejerne en ny retting, fritager dem for nogle forpligtelser, som faktisk er penge værd. Og det er man altså ikke særlig begejstret for.

Ligesom andre ordførere vil jeg i og for sig også gerne have klarlagt de juridiske problemer og forpligtelser, som måtte opstå over for vejfarende, hvis myndighederne ikke opfylder, hvad skal man sige, deres fulde forpligtelser. Jeg tænker her især på glatføregrusning osv. Her kan jo opstå mange problemer. Men stort set synes jeg, det er nødvendigt, at vi får en rationalisering og en forbedring, og det lægger lovforslaget jo i og for sig op til. Vi vil gerne i udvalget medvirke til en positiv løsning af spørgsmålet.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Jeg skal kun komme med et par ganske korte bemærkninger til nogle af de ting, som ordførerne har været inde på, idet jeg vil sige om alle de bemærkninger, der er kommet, at det er for mig alt sammen spørgsmål, det vil være naturligt at drøfte nærmere i udvalget.

Jeg vil gerne sige, når man fra flere ordføreres side har været inde på spørgsmålet om, hvorvidt man skulle lade det offentlige påtage sig rydning også af de mindre befærdede veje i byer og bymæssige bebyggelser, at det var jo altså det modsatte standpunkt af det, hr. Arne Larsen ligesom var lidt inde på i forhold til Københavns kommune. Men når man har været inde på dette, vil jeg dog gerne sige, at man må jo først huske, at i øjeblikket kan man holde en grundejer til det over det hele i byer og bymæssige bebyggelser, og det, der er tale om i lovforslaget, er jo ikke at indføre en ny forpligtelse, men det er at lade en rest af noget gammelt ligge tilbage. Jeg tror nok, at man, når man kommer til at arbejde nærmere med spørgsmålet, i hvert tilfælde også må tage det synspunkt med, at der kan jo være tale om — og er tale om — veje så lidt befærdede og af så ringe betydning for andre end dem, der bor ved dem, at man nok kan spørge, om det er værd at trække disse vejenes rydning og renholdelse ind i det noget mere formelle og måske noget mere kostbare system, som det vil blive. Men det er kun en bemærkning, som jeg vil gøre for at motivere, at man i hvert tilfælde ikke ved den væsentlige indskrænkning, der er tale om, af grundejernes forpligtelser har taget hele skridtet fuldt ud med det samme, men det kan man jo så drøfte nærmere.

Herudover skal jeg også komme med en enkelt bemærkning om erstatningsproblemerne. Også det egner sig naturligvis til afklaring i udvalget, og jeg skal kun sige, at jeg tror ikke, det er så forfærdelig indviklet som sådant, fordi der jo må gælde de almindelige erstatningsregler, og derfor må det blive et spørgsmål om, hvem der har udvist forsømmelse, og det kan jo være både myndigheden og trafikanten, som også flere ordførere har været inde på. Det er jo noget meget generelt.

Det var altså kun et par bemærkninger til de synspunkter, der er kommet frem, og som vi jo så kan drøfte nærmere. Jeg skal i øvrigt takke for god modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om visse hovedlandevejsstrækninger.

(Lovforslaget (nr. 100) findes i tillæg A. sp. 2037, fremsættelsen i tidenden sp. 1922).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Horn: De vejplaner, vi har, forudsætter jo, at der som i dette tilfælde med visse mellemrum kommer lovforslag herom i tinget, hvor man dels bemyndiger ministeren til at anlægge, dels til at projektere og som i dette tilfælde også nyklassificere nogle veje, som bliver af mindre betydning ved, at man laver disse nyanlæg.

Som denne lovgivning forudsætter, er amtskommunal tilslutning jo givet, ligesom vejnævnet har givet sin anbefaling af de forslag, der her foreligger; det sidste må vi lægge overordentlig stor vægt på, da vejnævnet jo må indestå for, at vejplanerne koordineres i det omfang, det nu er gør ligt, så vi kan få den bedste transportøkonomi ud af det. I denne forbindelse vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med, at ministeren har fulgt min henstilling, da vi sidst behandlede et lovforslag om hovedveje i fjor, om at få igangsat en transportøkonomisk forskning. Jeg forstår, at der nu er antaget en konsulent til at tage sig af dette, og jeg håber, at hans arbejde kan blive til stor nytte både for vejdirektoratet og andre transport-